

P6_TA(2007)0016

Dalītu cilvēktiesības Indijā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par dalītu cilvēktiesībām Indijā

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2006. gada 18. decembra uzklaušānu Attīstības komitejā,
  - ņemot vērā tā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ES ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Indiju¹, kā arī Eiropas Parlamenta 2000., 2002., 2003. un 2005. gada rezolūcijas par cilvēktiesībām,
  - ņemot vērā ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejas 2002. gada 22. augusta vispārējo XXIX ieteikumu (diskriminācija izcelsmes dēļ) un 48 pasākumus, kas jāievieš dalībvalstu pusēm,
  - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības apakškomitejas pētījumu, kurā ietverts princips un pamatnostādņu projekts, lai izskaustu diskrimināciju darba un izcelsmes dēļ, un atzīmējot īpašo referentu provizorisko ziņojumu par diskrimināciju darba un izcelsmes dēļ,
  - ņemot vērā dažādos Indijas Konstitūcijas noteikumus par dalītu tiesību aizsardzību un veicināšanu, kas attiecas vismaz uz 167 miljoniem cilvēku, tostarp tādus noteikumus kā nepieskaramo kastu sistēmas atcelšana, aizliegums diskriminēt kastas piederības dēļ, vienlīdzīgas iespējas valsts nodarbinātības jomā un konstruktīva rīcība izglītības, nodarbinātības un politikas jomā, paredzot kvotas valsts pārvaldes iestādēs un politiskās pārstāvības organizācijās, kā arī vairākus likumdošanas pasākumus, lai izskaustu nepieskaramo kastu iedalījuma nelabvēlīgākās formas un kastu diskrimināciju, tostarp ierobežotas darba iespējas, atkritumu aizvākšanu ar rokām un nežēlīgu izturēšanos pret dalītiem,
  - ņemot vērā Valsts Cilvēktiesību komiteju, Nacionālo komiteju un Valsts komiteju kastu sistēmas jautājumos un Nacionālo *Safai Karamchari* komiteju (komiteja risina jautājumus, kas saistīti ar atkritumu aizvākšanu ar rokām),
  - ņemot vērā Reglamenta 91. pantu un 90. panta 4. punktu,
- A. ņemot vērā, ka Indija ir lielākā demokrātiskā valsts pasaulē, kurā visiem iedzīvotājiem ir vēlēšanu tiesības, un ka iepriekšējais Indijas prezidents un valsts vadītājs bija dalīts, kā arī dalīti ir ieņēmuši ministru amatus; ņemot vērā, ka pastāv indiešu filozofijas skolas, kuras uzskata, ka kastu diskriminācija un sociālā izslēgšana ir pretrunā ar viņu pārliecību;
- B. tā kā dalīti un līdzīgas grupas pastāv arī Nepālā, Pakistānā un Bangladešā;

---

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0388.

- C. tā kā Indijas Valsts cilvēktiesību komiteja ir ziņojusi, ka Kastu un cilšu sistēmas (pārkāpumu novēršanas) akta īstenošana ir neapmierinoša, un tā kā šī komiteja ir publicējusi vairākus ieteikumus minētās problēmas risināšanai;
- D. tā kā, neskatoties uz to, ka katru dienu oficiāli reģistrē divdesmit septiņas pārkāpumus pret dalītiem, policisti bieži aizliedz dalītiem iet policijas iecirkņos, neregistrē dalītu sūdzības un regulāri piedalās dalītu spīdzināšanā, nesaņemot par to sodu;
- E. tā kā, neskatoties uz to, ka daudzi dalīti, baidoties no privileģēto kastu atreibības, neziņo par noziedzīgiem nodarījumiem, iepriekšējo 5 gadu oficiālā policijas statistika liecina, ka vidēji katru nedēļu 13 dalītus nogalina, katru nedēļu 5 dalītu mājas vai īpašumus nodedzina, katru nedēļu 6 dalītus nolaupa vai aizved ar varu, katru dienu 3 dalītu sievietes izvaro, katru dienu 11 dalītus piekauj un noziegumus pret dalītiem izdara ik pēc 18 minūtēm¹;
- F. tā kā jaunākajā pētījumā par nepieskaramo kastām Indijas lauku apgabalos², aptverot 565 ciemus 11 štatos, konstatēts, ka segregācijas un nepieskaramo kastu principa dēļ veselības aprūpes darbinieki atteicās apmeklēt dalītu mājas 33 % ciemu, dalītiem neļāva iet policijas iecirkņos 27,6 % ciemu, dalītu bērniem pusdienlaikā bija jāsež atsevišķi 37,8 % valsts skolu, dalītu mājām nepiegādāja pasta sūtījumus 23,5 % ciemu un dalītiem neļāva piekļūt ūdens resursiem 48,4 % ciemu;
- G. tā kā puse no Indijas dalītu bērniem nesaņem pārtiku pietiekamā apjomā, 21 % bērnu ir pazemināts svars un 12 % bērnu mirst, nesasniedzot 5 gadu vecumu³;
- H. tā kā skolās ievēro nepieskaramo kastu principu, dalītu bērni daudz biežāk ir pārtraukuši mācības, un analfabētisma līmenis viņu vidū ir daudz augstāks nekā vidējais rādītājs sabiedrībā, turklāt šī attiecība starp dalītiem un citu kastu pārstāvjiem tikpat kā nav mainījies pēc Indijas neatkarības iegūšanas, un Indijas lauku apgabalos prasme lasīt un rakstīt ir tikai 37,8 % dalītu sieviešu⁴;
- I. tā kā dalītu sievietes, tāpat kā „cilšu” sievietes, ir Indijas nabadzīgo iedzīvotāju visnabadzīgākā daļa, un viņas ir pakļautas divkārtai diskriminācijai visās sadzīves jomās gan kastu sistēmas, gan dzimuma dēļ; pret viņām lieto klaju fizisku vardarbību, tostarp viņas cieš no privileģēto kastu seksuālas vardarbības, par ko vainīgie nesaņem sodu, kā arī no sociālās atstumtības un ekonomiskās ekspluatācijas;
- J. tā kā Valsts komiteja kastu sistēmas jautājumos ir konstatējusi, ka valdības Kastu sistēmas īpašajā kompleksajā plānā dalītu labklājībai un attīstībai paredzētais finansējums ir piešķirts ievērojami mazākā apjomā;
- K. tā kā dalītiem ir ierobežotas darba iespējas, viņus izmanto piespiedu darbā un diskriminē dažādos tirgos, tostarp darba, mājokļa, patēriņa, kapitāla un kredīta tirgos; viņi saņem

¹ Dati iegūti no rādītājiem, kas minēti publikācijā *Crime in India 2005*, <http://ncrb.nic.in/crime2005/home.htm> un <http://ncrb.nic.in/crime2005/cii-2005/CHAP7.pdf>.

² *Shah, Mander, Thorat, Deshpande un Baviskar. Untouchability in Rural India, Sage Publications, Indija, 2006. gads.*

³ Ģimenes veselības valsts pētījums, pasūtītājs — Indijas Veselības un ģimenes labklājības ministrija, 1998.–1999. gads (jaunākais pieejamais pētījums), 6. sadaļas 187. lpp. <http://www.nfhsindia.org/data/india/indch6.pdf>.

⁴ 2001. gada tautas skaitīšana Indijā.

zemāku atalgojumu, strādā ilgāku darba laiku, novēloti saņem algu un cieš no emocionālas un fiziskas vardarbības,

1. atzinīgi vērtē dažādos Indijas Konstitūcijas noteikumus par dalītu tiesību aizsardzību un veicināšanu, tomēr atzīmē, ka, neskatoties uz minētajiem noteikumiem, dalītu tiesību aizsardzības likumu īstenošana ir neatbilstīga, un Indijas dalītu sadzīvi joprojām apgrūtina nežēlīga apiešanās, nepieskaramo kastu princips, analfabētisms, nevienlīdzīgas iespējas, pienākums aizvākt atkritumus ar rokām, atalgojuma nesamērība, ierobežotas darba iespējas, bērnu darbs un zemes īpašumtiesību neesība;
2. pauž bažas par zemo notiesāšanas rādītāju attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu izdarītājiem un aicina Indijas valdību uzlabot kriminālās tiesvedības sistēmu, lai uzlabotu apsūdzību reģistrāciju pret likumpārkāpējiem, kuri izdarījuši noziegumus pret dalītiem, palielināt šādu likumpārkāpēju notiesāšanas rādītāju, būtiski samazināt tiesvedības ilgumu, kā arī veikt īpašus pasākumus, lai aizsargātu dalītu sievietes;
3. atzinīgi vērtē nesen noteikto aizliegumu nodarbināt bērnus kā mājkalpotājus un strādniekus ceļmalu ēdnīcās, restorānos, tējnīcās utt. un prasa Indijas valdībai veikt turpmākus pasākumus, lai pilnībā aizliegtu visus bērnu darba veidus;
4. aicina Indijas valdību veikt steidzamus pasākumus, lai dalītiem nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi policijas iecirkņiem un visām citām valsts iestādēm un pakalpojumiem, tostarp tādiem sabiedriskiem objektiem kā pančājata ēkas (ēkas, kurās darbojas vietējās pašpārvaldes) un vēlēšanu kabīnes;
5. atzinīgi vērtē Indijas Plānošanas komitejas un dažādu ministriju īstenoto fiskālo politiku, paredzot budžeta dotācijas dalītu labklājības uzlabošanai un attīstībai, un aicina Indijas valdību nodrošināt dalītu labklājības uzlabošanai un attīstībai paredzētās politikas un budžeta pasākumu pilnīgu īstenošanu paredzētajā termiņā, tostarp Kastu sistēmas īpašā kompleksā plāna pilnīgu īstenošanu;
6. mudina Indijas valdību sadarboties ar attiecīgām ANO cilvēktiesību aizsardzības organizācijām efektīvai kastu diskriminācijas izskaušanai, tostarp ar Rasu diskriminācijas izskaušanas komiteju un ANO īpašajiem referentiem, kuri izstrādā principus un pamatnostādnes, lai izskaustu diskrimināciju darba un izcelsmes dēļ;
7. aicina Indijas valdību ratificēt ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu apiešanos vai sodu un veikt preventīvus pasākumus, lai samazinātu dalītu pakļaušanu spīdzināšanai, veikt tiesiskus pasākumus, lai Indijā spīdzināšanu atzītu par kriminālnoziegumu, veikt represīvus pasākumus, lai uzsāktu kriminālvajāšanu pret policistiem, kuri veic spīdzināšanas darbības, pastāvīgi nodrošināt rehabilitāciju un kompensāciju izmaksu spīdzināšanas upuriem un ieviest neatkarīgu sistēmu spīdzināšanas upuru sūdzību iesniegšanai, kas būtu pieejama dalītiem;
8. pauž bažas par ES nepietiekamu sadarbību ar Indijas valdību, jo īpaši ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmēs, jautājumā par kastu diskriminācijas milzīgo apmēru;
9. prasa Padomei un Komisijai pievērsties kastu diskriminācijas jautājumam ES un Indijas augstākā līmeņa un citās sanāksmēs un ietvert šo jautājumu visos dialogos par politiskām attiecībām, cilvēktiesībām, pilsonisko sabiedrību, attīstību un tirdzniecību, kā arī ziņot attiecīgajām komitejām par šādu dialogu norisi un rezultātiem;

10. prasa Apvienotās rīcības komitejas ES pārstāvjiem veidot dialogu par kastu diskriminācijas problēmu, izskatot jautājumus par demokrātiju un cilvēktiesībām, sociālo un nodarbinātības politiku un sadarbību attīstības jomā;
11. atkārtoti pauž cerību, ka Indijai paredzētajās ES attīstības programmās tiks iekļauti īpaši pasākumi, lai nodrošinātu, ka tādas minoritātes kā dalīti, adivasi un citas sociāli atstumtās kopienas, ciltis un kastas spētu pārvarēt milzīgās atšķirības no pārējiem iedzīvotājiem attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu;
12. atgādina Padomei un Komisijai izvirzīto prasību par prioritāru noteikt vienlīdzīgu iespēju veicināšanu nodarbinātības jomā privātos ES uzņēmumos un mudināt ES uzņēmumus īstenot „*Ambedkar* principus” (Nodarbinātības un papildu principi attiecībā uz ekonomisko un sociālo atstumtību, lai visiem ārvalstu ieguldītājiem Dienvidāzijā palīdzētu risināt kastu diskriminācijas jautājumu);
13. atzinīgi vērtē ES saistības attiecībā uz ANO Cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības apakškomitejas principu un pamatnostādņu izstrādāšanu, lai izskaustu diskrimināciju darba un izcelsmes dēļ, un prasa Komisijai un Padomei arī turpmāk sniegt atbalstu šajā jomā;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Indijas prezidentam, valdībai un parlamentam, ANO ģenerālsekretāram, kā arī ANO Cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības apakškomitejas, Starptautiskās darba organizācijas, *UNICEF*, Pasaules Bankas un SVF vadītājiem.